

Ана Рашета, 3/2

ОШ "Бора Станковић"

"Судбина једног Чарлија", Александар Поповић

Како се расте

У овом болном роману један сасвим обичан мачак пролази кроз многе авантуре и поучне доживљаје.

Мали мачак је био остављен сам у неким црним бродским ковчезима. Тако почиње његов живот. Али, као и свако дете, он гледа да се снађе и да сваки дан научи нешто ново. После првих утисака, Чарли на броду упознаје једну дивну девојчицу Виолету. Она му је била добра пријатељица и у њу је имао поверења. Заједно су забавили побуњене морнаре, извели су смешну представу, цртали им шарене бркове и тако су обоје од капетана Виолетиног тате добили златни орден. Нису се раздвајали ни један од другог, нити од ордена, све док нису отишли у град Напуљ. Мали мачак Чарли остаје годинама у Напуљу и тамо има пуно згода и незгода: борио се и тукао се са љубоморним црним мачором, срео је многе Виолете и у тој својој младости мислио је да су све Виолете исте. Временом долази до сазнања да није тако. Без обзира како се неко зове или изгледа, колико има година, ако је добар у души, онда је само то важно. Једног дана, када је био тужан и заборављен од свих, Чарли одлази на мост и жели да се убије. Зачуо је неки глас који дозива Виолета, Виолета. То је име његове најбоље другарице! Само сећање на њу, отерало је осећање самоће. Помислио је да је то она прва Виолета, његова сродна душа! Али, то је била напуљска Виолета. Ипак, Чарли више није имао црне мисли.

Једно време је продавао шешире и преселио се у кућицу на точковима. Тада је упознао следећу - циркуску Виолету, Чарли је ставља на прво место у свом срцу и сада њу сматра најбољом другарицом. Она изводи акробације и засмејава децу. Учи Чарлија да се преоблаци, да мења костиме и одела и тако, бар на кратко, буде неко други. Научила га је да пева и да се смеје. Публику је болео стомак од смеха јер су они изводили јако смешне песме. Временом, Чарли постаје познат и славан, али то не траје дуго. Када је пао са љуљашке, њега није имао ко да одведе у болницу јер није

имао ни оца ни мајку. Ни његова другарица циркуска Виолета није боље прошла. И она је била повређена и остала је без једне ноге, па је послата у сиротиште за циркуску децу. Живот уме да буде тежак свима, схватио је Чарли јер више није био мали и наивни и глупи мачак.

Повређен и остарео, са полумљеним задњим шапама, сакрио се на бетону, у некој новој кући. Ујутру га је пронашао стари капетан брода. Сада је капетан био пензионисан и такође стар, али је Чарли био пресрећан што га је срео. Појавила се ту и девојчица Виолета, капетанова рођака. Чарли никада то није могао да схвати, није умео тако дубоко да мисли: ова нова, млада Виолета терала га је да рачуна и није хтела да се играју смешног позоришта. Иако је добио пензију, Чарли није био срећан: девојчица Виолета није у себи била иста. Наш добри мачак није разумео да прва Виолета сада мора да је одрасла жена, а да ова девојчица није иста особа као прва Виолета. Капетан је објаснио својој нећаки шта је раније, давно било и замолио је да буде нежна према Чарлију, да глуми ону прву Виолету. Девојчицу је све то растужило јер је била осетљива.

На крају, Чарли среће своју рођену мајку и све се добро завршило.

Ова књига није ништа друго него тужан роман. Било је ту и смеха и песме, али Чарлијева судбина је тешка. Он није могао све што му се догађало да разуме, али ја се бојим да свако дете мора у животу ово да прође: растанак од родитеља, самоћу, повреде и на крају старост и болест. Али зато треба као и Чарли увек очекивати неку нову, добру Виолету, веровати да ће мајка опет доћи, али прихватити да се све стално мења, да ништа не остаје исто.

Ана Рашета, 3/2

ОШ „Бора Станковић“, Београд
учитељица Данијела Богдановић
stojkovic.violeta@gmail.com

Име наставника. Виолета Стоиљковић
Број телефона 060 482 38 11
Маил адреса: